

Štvrtok 19. týždňa

Mt 18,21-19,1

Odpustenie

Mierou odpustenia je láska

„Vtedy k nemu pristúpil Peter“ (Mt 18,21).

Tieto slová nadväzujú na udalosť včerajšieho evanjelia, ktoré končilo Ježišovým uistením **„lebo, kde sú dvaja alebo traja zhromaždení, tam som ja medzi nimi“** (Mt 18,20). Evanjelista veľmi výstižne zaradil za sebou tieto dve udalosti. Zhromaždenie dvoch, troch a viacerých ľudí, uprostred ktorých je Kristus, znamená Cirkev. Cirkev je vždy tam, kde je zhromaždený ľud s Kristom uprostred. Hneď za touto udalosťou Kristovho vyznania prítomnosti uprostred nás je uvedený Petrov príchod za Ježišom. Človek, ktorému Kristus zveril Cirkev. Prichádza za Ježišom so základnou otázkou:

„Pane, koľko ráz mám odpustiť svojmu bratovi, keď sa proti mne prehreší?“ (Mt 18,21)

Peter iste netuší, že aj on bude potrebovať odpustenie od samého Krista, ktorého zaprie. Petrova otázka „koľko“, vyjadruje zmýšľanie človeka. Aj my sa často pýtame, koľkokrát ešte, dokedy sa to bude ešte opakovať, keď sa niekto z nás zmýli. Človek akoby nemal trpezlivosť. Chceme riešiť všetko hneď, na všetko chceme mať mieru. Chceme ohraničovať, a tým aj obmedzovať. Ale Boh koná ináč. Od prvého pádu človeka. On odpúšťa neustále. Bez obmedzenia. On nehovorí, ak sa ešte raz človek prehreší, už mu nebude odpustené. Božie milosrdenstvo je nekonečné. Boh odpúšťa v celých dejinách ľudstva. Sväté písmo je plné dokonca takých odpustení, ktoré sa na prvý pohľad zdajú veľmi „bijúce do ľudských očí“. Odpúšťa hriešnej Márii Magdaléne, odpúšťa kajúcemu Lotrovi. Ako by asi konal v týchto situáciách človek? Človek má iný pohľad, iný meter, iné meradlo odpustenia. Lebo človek nie je Boh. Ale v človekovi je zároveň paradox. Tak veľmi sa dovoľáva odpustenia zo strany Boha a zároveň tak ťažko odpúšťa. Preto Ježišova odpoveď Petrovi na otázku „koľkokrát“, graduje, prevyšuje Petrovu mieru sedem ráz.

„Hovorím ti: Nie sedem ráz, ale sedemdesiat sedem ráz“ (Mt 18,22).

Mnohonásobne prevyšuje Petrovo odpustenie. Boh je milosrdnejší. Má pochopenie, zľutovanie s človekom. Odpúšťa aj ten najpodlejší hriešny skutok. Boh nemeria ako človek. Mierou Božieho odpustenia je láska. Boh odpúšťa z lásky. Úplne zotiera naše previnenie. Na rozdiel od nás, ktorí sa tak radi

staviame do pozície spravodlivosti. Božia spravodlivosť je iná, ako tá ľudská. Boh najprv meria svojim milosrdenstvom, svojou láskou. Tou láskou, ktorú Kristus vyjavil svojou obetou na kríži za naše hriechy. Až takto odpúšťa Boh. Obetovaním vlastného Syna. Len aby nás mohol zmieriť so sebou.

Nesmieme premárniť túto Božiu milosť, túto nekonečnú lásku. Musíme si osvojiť Ježišove slová „Nie sedem ráz, ale sedemdesiat sedem ráz“. Teda neustále. Musíme sa stať voči sebe navzájom milosrdnejší, láskavejší, zhovievavejší. Lebo aj my sme mnohokrát v pozícii Petra. Toho Petra, ktorý zaprel Krista a sám potreboval, aby mu bolo najprv odpustené. Ale stačil jeden jediný Kristov pohľad na Petra.

Stačí jeden jediný Kristov pohľad. A tento pohľad môžeme zažiť aj my. Keď s pokorou a v ľútosti predstúpime pred neho s prosbou o odpustenie. Ale tým istým Kristovým pohľadom, ktorý odpúšťa, sa môžeme aj my dívať na svojho blížneho, ktorý sa previnil voči nám. Kristov pohľad v nás. Ten nás dokonale premieňa. V samého Krista. Veľmi výstižne to vyjadril sv. apoštol Pavol, keď povedal: „**Už nežijem ja, ale vo mne žije Kristus**“ (Gal 2,20).

Dívajme sa aj dnes, zajtra vo svojom okolí na každého blížneho, hlavne na toho, kto sa proti nám previnil, Kristovým pohľadom. Aby bol vždy v nás a uprostred nás Kristus.

Amen.